

Descendants of Shlomo Zalman Braun

By Eva Berkovits Braun

רקע: נולדתי בשנת 1925 למשפחה ציונית מהעיר ברהובו. השם הרוסי של העיר הוא ברהובו והשם ההונגרי הוא ברגזץ. העיר נמצאת באזור הרי הקרפטים. עד שנת 1918 השתייך מחוז זה למונרכיה האוסטרו-הונגרית. מ-1918 עד 1938 נכלל מחוז זה בצ'כיה (שנוסדה אז). מ-1938 עד 1945 סופח מחוז זה להונגריה. משנת 1945 עד 1991 הייה מחוז זה שייך לברית-המועצות. החל מ-1991 שייך מחוז זה לאוקראינה.

את הקטעים הבאים כתבתי מהזיכרון. את אלבום התמונות קבלתי בחזרה אחרי המלחמה. אחד מעובדי הכפייה שפינה את תוכן ביתי לקח את האלבום. אחרי המלחמה הוא חפש אותי, איתר אותי והחזיר לי את האלבום.

שלמה זלמן בראון (משמאל): סבי היה דתי מאוד, לכן לא נתן לבנים ללמוד בבית ספר רגיל אלא רק "בחדר". הם העתיקו את השעורים מחברים, ובסוף השנה עשו את הבחינות. מובן שזאת בלי ידיעת הסבא. הוא נפטר בשיבה טובה. אני שיפצתי את מצבתו בברהובו בשנת 1990.

דוד בראון (מימין): אבי היה בעל כרמים ויקב. בלילות שימורים, בעת תסיסת היין, היה מכין ריהוט לבובות שלנו. אבי היה מוזיקלי ובעל קול מרשים, בערב קבלת שבת היה שר ותענוג היה להיות בחברתו. הוא היה ממציא כל מיני פטנטים שהיו רשומים במשרד הפטנטים. בשנת 1936, בתחרות יינות בפראג זכה במקום הראשון על יין מלאכותי שלא נעשה מענבים. ראה לוגו של היין שייצר.

רנה רחל בראון (משמאל): אחותי הייתה ילדה יפה וחכמה. היא הייתה מחוננת. אני מאוד קינאתי בה כי בטיולנו ברחוב המכרים לא שמו לב אלי, אלא רק אליה. היא נפטרה בגיל 9 מדלקת קרום המוח.

אוה ברקוביץ בראון (מימין): הורי היו ציוניים, לכן נשלחתי למרחק של 1000 ק"מ מהבית על מנת ללמוד בבית-ספר עברי. גרנו בפראג ובית הספר היה במוקצ'בו. למדתי את השפה ממילון. רק בעזרת המילון למדתי עברית מאחר והעברית לא הייתה שפה מדוברת בנכר בשנת 1932. עליתי ארצה בשנת 1960 עם אוצר "ידיעת השפה העברית על בוריה". הייתי נשואה 54 שנים. כעת אני אלמנה מזה שנתיים.

יצחק בראון: דודי היה שקוע במחקרים לגבי עשיית ענבים ובמחקר על שימוש בשאריות מעשיית יין עבור מוצרים חדשים. בבודפשט נרשמה המצאה שלו. ההמצאה לא זכתה למימוש תעשייתי עקב מלחמת העולם השנייה.

דוקטור עמליה גרונשטיין בראון: הייתה ציונית ופעילה בארגון. בלקסיקון היהודי הונגרי שיצא לאור בשנת 1929, פעילותה מוזכרת. היא הייתה גם מרדנית במובן הלמודים. היא גמרה גימנסיה אקסטרנית בלי ידיעת ההורים. כאשר רצתה ללמוד רפואה הסבא התנגד לא תמך בה ואפילו נידה אותה. האחים התייצבו לצידה ובעזרתם גמרה את הלימודים בהצטיינות באוניברסיטת קרול בפראג. הסבא עד יום מותו לא סלה לה. אפילו בחתונתה לא נוכח. היא הייתה רופאה בעלת שם בעיר ברהובו. גם אחרי זמן קצר כשחזרה לעיר בחרו בה כרופאת המחוז (בין השנים 1925-1928), דבר שהיה נדיר באותם זמנים עבור אישה וגם יהודיה.

לואיזה קלר בראון (ימין): דודה. היא ומשפחתה הצליחו ברגע האחרון להימלט מאירופה הבוערת. בשנת 1941 הגרו לברזיל. היא הייתה אישה מאוד רגישה וטובת לב.

רנה רחל הירש קלר (שמאל): היא למדה בבית ספר עברי באוזהורוד. נגנה בפסנתר וידעה הרבה שפות. היא הייתה מתורגמנית בקונסוליה בברזיל בשפה הפורטוגזית.

רנה רחל וייס קליין (משמאל) : בת דודה. אישה צנועה. היא סבלה הרבה תחת השלטון הקומוניסטי. היא עלתה ארצה מברית-המועצות.

מיקי קליין (מימין): בחור חביב. בגלל האסורים נגד היהודים לא יכול היה להמשיך בלימודיו. למד מקצוע. וזמן קצר אחר-כך נלקח לעבודות כפיה.

הרמינה לוי איזיקוביץ: הייתה תקופה אתי במחנה אושוויץ. אחרי המלחמה שנינו היינו בפראג. היא עלתה לישראל ב-1949 ולאחר תקופה מסוימת נסעה לברזיל.

פירי קנאוואר איזיקוביץ (משמאל): עברה במחבוא את מלחמת העולם השנייה. היא ובעלה התיישבו באוסטריה.

ארנסט צבי איזיקוביץ (מימין): בחור חסון ונאה. חזר מהמחנה חולה מאוד ואחר חודשיים נפטר בפראג. את הבטחתו לאבא שלי לא קיים. "אם הוא יישאר בחיים ואני אשאר בחיים הוא ידאג לי". אני העמדתי לו מצבה בשנת 1990 לאחר שהרוסים עזבו את צ'כיה.

רנה רחל קליין בראון (משמאל): לא היה לי קשר אתה. היא חיה באמריקה.

אלברט בראון (מימין): היה בחור רציני. למד וגמר גימנסיה. הודות להצטיינותו בלימודים נכלל ב-6% יהודים אשר יכלו ללמוד.

הרש צבי בראון (משמאל): היה ציוני. עלה ארצה בשנת 1934 לאחר שנתיים חזר לבריהובו מאחר וחלה ולא היה יכול לעבוד. הוא וגם אשתו שרדו.

רוז'י ברסלר בראון (מימין): הייתה חלוצה. עברה הכשרה, אך לא הספיקה לעלות. היא שרדה ונישאה. היא ובעלה יצאו את ברית-המועצות רק בשנת 1977 והתיישבו באמריקה.

אנדור בראון: היה תלמיד מצטיין. גמר את לימודיו בפראג. הייה לו תואר מהנדס. בשנת 1945 בעת שאני נרשמתי לאוניברסיטה, הדיקן שאל אותי האם אני קרובת משפחה שלו כי תלמיד מוכשר כזה עוד לא היה להם.

